

Casa Agustí Amell i Milà

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Sant Pau, 24

Coordenades:

Latitud: 41.23568
Longitud: 1.80901
UTM Est (X): 400193
UTM Nord (Y): 4565604

Classificació

Número de fitxa 08270 - 295
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic Eclecticisme
Segle XIX
Any 1852
Autoria de l'element: Elies Rogent i Amat
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El Pla Especial determina que cal conservar estrictament la façana.
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla Especial, 295. 2006
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 62210DF0605N
Autoria de la fitxa Núria Nolasco Azuaga
Data de registre de la fitxa: dl., 24/07/2006 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un edifici d'habitatges construït entre mitgeres, amb una façana organitzada en alçat en planta baixa i tres pisos i tres eixos verticals d'obertures regulars. El llenguatge formal dels elements arquitectònics i decoratius de la façana l'apropen al moviment eclèctic de la segona meitat del segle XIX. Amb tres obertures per planta, destaquen els balcons situats a la primera i segona planta, amb unes lloses decorades amb dues mènsules cadascun, i de volada i amplada decreixent, segons l'alçada. Les baranes tenen el mateix disseny decoratiu, de ferro i amb reganyols sota del passamà i una zona de sòcol amb reganyols entrelaçats. A la planta baixa cal destacar la simetria en la disposició d'obertures, amb un portal al centre, dues pilastres de carreus de pedra que l'emmarquen, i dues finestres que el flanquegen també amb dues pilastres situades als laterals de la façana. L'emmarcament del portal és interessant, format per carreus de pedra als brancals i una llinda amb el relleu d'una figura geomètrica al centre (octògon), sense cap més inscripció. El darrer nivell (terces pis) disposa de tres parelles de finestres amb uns mainells de secció rectangular que separen dues obertures coronades per arcs escarsers. A tots els nivells del forjat es disposen unes faixes contínues motllurades, i en el remat de la façana es disposa una cornisa contínua de força volada i motllurada. El revestiment de la façana està fet amb un arrebossat que imita, amb incisions verticals i horitzontals, un aparell de carreus regular col·locat al trencajunt. A l'interior, l'ampli vestíbul és una clara influència de l'arquitectura indiana i apleix la funció de disposar d'un espai on prendre la fresca i observar el carrer.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció IV. Forma part del Conjunt 14, característic del creixement urbà sitgetà de la segona meitat del segle XIX, al voltant del carrer de Parellades, que inclou una mostra d'arquitectura força heterogènia dels segles XIX i XX. El projecte arquitectònic original es conserva a l'Arxiu Municipal de Sitges.

Història

Agustí Amell i Milà (Sitges 1807-Barcelona 1869) va emigrar a Amèrica durant la primera meitat del segle XIX, amb l'objectiu de fer fortuna amb els negocis colonials. Va fundar la casa "Amell, Julià i Cia" amb seu a Aguadilla (Puerto Rico), dedicada a transaccions d'importació i exportació. A la seva tornada a Sitges, concretament el 16 d'abril de 1852, s'adreçà a les autoritats municipals per tal d'obtenir la llicència d'obres per a reedificar la casa que posseïa al c/ Sant Pau. Pel que fa a l'autor de l'obra, Elies Rogent i Amat (Barcelona, 1821), és una de les figures més destacades de l'arquitectura catalana contemporània. A Barcelona la seva obra més coneguda és, sens dubte, la seu de la Universitat de Barcelona (1860), essent també significativa la seva tasca urbanística realitzada en diferents poblacions com Mataró i Sarrià. Des de mitjan segle XIX va treballar a Sitges, on destaca el projecte d'obertura del c/ Parellades; va treballar per a la família Amell, va realitzar la Casa Bofill, al c/ Sant Bartomeu i va projectar el panteó dels Pintó al cementiri municipal (1872).

Bibliografia

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges DDAA (1990) "Americanos. Indianos. Arquitectura i urbanisme al Garraf, Penedès i Tarragonès (Baix Gaià). Segles XVIII-XX". Vilanova i la Geltrú. ESQUERDA, M. (2002) "Sitges artístic". Tarragona Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

